

2. Ali pravo Unije na področju javnih naročil – v obravnavanem primeru gre za izključena javna naročila ter splošna načela svobodne konkurence, prepovedi diskriminacije, preglednosti in sorazmernosti – nasprotuje nacionalni zakonodaji, ki omogoča neposredno oddajo storitev reševalnega prevoza, če je treba okvirno pogodbo, kakršna je sporna, ki določa povračilo stalnih in trajnih stroškov, šteti za odplačno?

Tožba, vložena 14. marca 2013 – Evropski parlament proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-124/13)

(2013/C 156/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropski parlament (zastopniki: L. G. Knudsen, I. Liukkonen in R. Kaškina, agenti)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga tožeče stranke

— Razglasitev ničnosti Uredbe Sveta (EU) št. 1243/2012 z dne 19. decembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže ⁽¹⁾; in

— naložitev Svetu Evropske unije, naj plača stroške postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Evropski parlament v utemeljitev tožbe navaja samo razlog za razglasitev ničnosti izpodbijane uredbe, ker naj člen 43(3) PDEU ne bi bil primerna pravna podlaga za izpodbijano uredbo in ker naj bi morala biti sprejeta na podlagi člena 43(2) PDEU, saj zadnjenavedena določba zakonodajalcu Evropske unije daje potrebna pooblastila za sprejetje akta s ciljem in vsebino, kot ju ima izpodbijana uredba. Z uporabljenim pravno podlago naj bi bil Parlament izključen iz sodelovanja pri sprejetju akta, medtem ko člen 43(2) PDEU določa uporabo rednega zakonodajnega postopka. Meni, da mora napačna pravna podlaga pripeljati do razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe.

Parlament v prvem delu tožbenega razloga trdi, da vsak večletni načrt – kot je ta iz postopka v glavni stvari – kot orodje za ohranitev in upravljanje staležev rib pomeni celoto, ki vsebuje le določbe za trajnost in ohranjanje ciljev SRP in jih je torej treba v celoti sprejeti na podlagi člena 43(2) PDEU.

Parlament v drugem delu tožbenega razloga trdi, da sprejetje izpodbijane uredbe ločeno od preostalega dela predloga Komisije vsekakor pomeni zlorabo postopka in ustaljeni sodni praksi glede izbire pravne podlage v skladu z osrednjim elementom akta odvzame vsebino. Delitev predloga je Svetu omogočilo, da umetno izbere drugo pravno podlago za nekatere elemente predlaganega akta, medtem ko bi, če bi bil akt sprejet v obliki prvotno predlagane celote, postali del ene same pravne podlage, člena 43(2) PDEU.

⁽¹⁾ UL L 352, str. 10.

Tožba, vložena 14. marca 2013 – Evropska komisija proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-125/13)

(2013/C 156/33)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: K. Banks, A. Bouquet, A. Szymkowska, agenti)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke

— Uredba Sveta (EU) št. 1243/2012 z dne 19. decembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže ⁽¹⁾ naj se razglasi za nično,

— učinki izpodbijane uredbe naj se ohranijo v razumnem obdobju po izdaji sodbe, in sicer največ eno celo koledarsko leto po 1. januarju leta po izdaji sodbe, in

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo Sodišču predlaga, naj Uredbo Sveta (EU) št. 1243/2012 z dne 19. decembra 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 1342/2008 o določitvi dolgoročnega načrta za staleže trske in ribištvo, ki izkorišča te staleže razglasi za nično, ohrani

pa naj njene pravne učinke v razumnem obdobju po izdaji sodbe, in sicer največ eno celo koledarsko leto po 1. januarju po izdaji sodbe.

Tožba Komisije temelji na teh treh tožbenih razlogih:

- (a) Komisija v prvem tožbenem razlogu, ki se nanaša na napačno uporabo prava v zvezi s pravno podlago izpodbijane uredbe (kršitev člena 43(2) PDEU), trdi, da je Svet storil, ker je predlog Komisije razdelil in del tega predloga sprejel na podlagi člena 43(3) PDEU, sam naj bi ta predlog v celoti temeljil, kot je Komisija navedla, na členu 43(2) PDEU. Izpodbijana uredba vsebuje določbe, ki ne spadajo na področje uporabe člena 43(3) PDEU, ki je lahko pravna podlaga zgolj za ukrepe določanja in dodeljevanja možnosti ribolova.
- (b) Komisija v drugem tožbenem razlogu, ki se nanaša na pomembno napačno uporabo prava v zvezi s postopkom odločanja in institucionalnimi prerogativami Evropskega parlamenta glede sodelovanja v rednem zakonodajnem postopku ter Evropskega ekonomsko-socialnega odbora glede ustreznega posvetovanja (kršitev členov 294 in 43(2) PDEU), trdi, da je Svet del zadevnega predloga sprejel sam, medtem ko naj Evropski parlament ne bi sodeloval pri njegovem sprejetju, kot bi to moral v rednem zakonodajnem postopku, z Evropskim ekonomsko-socialnim odborom pa se naj ne bi ustrezno posvetovalo.
- (c) Nazadnje Komisija v tretjem tožbenem razlogu, ki se nanaša na sprejetje izpodbijane uredbe, brez predloga Komisije ali temeljne spremembe narave predloga Komisije (fr. *dénaturation*) (kršitev člena 17 PEU in člena 43(3) PDEU), pojasnjuje, da je razdelitev predloga, ki jo je opravil Svet, in posledična sprememba pravne podlage njenega dela povzročila temeljno spremembo narave predloga Komisije, kar naj bi bilo v nasprotju z izključno pravico Komisije do pobude.

(¹) UL L 352, str. 10.

Tožba, vložena 19. marca 2013 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-139/13)

(2013/C 156/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Maidani in G. Wils, agenta)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

Komisija Sodišču predlaga, naj

— ugotovi, da Kraljevina Belgija s tem, da do 28. junija 2009, to je v roku, določenem v členu 6 Uredbe (ES) št. 2252/2004 (¹), ni zadostila tehničnim zahtevam v zvezi z izdajo biometričnih potnih listov s prstnimi odtisi v skladu z določbami Odločbe Komisije C(2006) 2909 z dne 28. junija 2006, ni izpolnila obveznosti iz te uredbe, ter;

— Kraljevini Belgiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija Kraljevini Belgiji s tožbo očita, da v roku, določenem z Uredbo (ES) št. 2252/2004 ni sprejela potrebnih ukrepov za zagotovitev izdaje biometričnih potnih listov s prstnimi odtisi.

(¹) Uredba Sveta (ES) št. 2252/2004 z dne 13. decembra 2004 o standardih za varnostne značilnosti in biometrične podatke v potnih listih in potovalnih dokumentih, ki jih izdajo države članice (UL L 385, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Verwaltungsgerichts Frankfurt am Main (Nemčija) 20. marca 2013 – Annett Altmann in drugi proti Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

(Zadeva C-140/13)

(2013/C 156/35)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeče stranke: Annett Altmann, Torsten Altmann, Hans Abel, Doris Anschutz, Heinz Anschutz, Waltraud Apitzsch, Uwe Apitzsch, Andrea Arnold, Klaus Arnold, Simone Arnold, Barbara Assheuer, Ingeborg Aubele, Karl-Heinz Aubele

Tožena stranka: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht